TEN UČÍ TAK a ten zas takhle...

Že učení je mučení? Kdepak, existují výjimky potvrzující pravidlo. Vzdělávání může být i zábava a potěšení, když se ho chopí člověk, který to má prostě v krvi, dělá to s nadšením a hledá i jiné možnosti a způsoby, jak dětem předat lásku k vědění a poznávání.

TEXT: ALENA KOUBOVÁ

Petr Samec (38), pedagog volného času a lektor digitální gramotnosti, ZŠ Mírová, Ústí nad Labem

„Digitální gramotnost by měla být povinná, ale zábavná."

Bez techniky se dneska děti neobejdou, ale musíme jim ukázat, jak se v kyberprostoru pohybovat bezpečně. Když chcete jezdit autem, taky se nejdřív naučíte pravidla silničního provozu," říká Petr Samec, který má na ústecké základce na starosti počítačové vybavení, vede kroužek robotiky a snaží se, aby si žáci uvědomili, že internet je dobrý sluha a špatný pán. Se školou se proto zapojili do projektu Nadace O2 Chytrá škola (o2chytraskola.cz). Sdílejí zkušenosti v této oblasti s dalšími pilotními školami a mimo jiné pořádají přednášky o digitální gramotnosti i pro rodiče, kteří by podle něj s mladou generací měli držet krok. „Technologie jdou rychle dopředu a podle mě by tohle téma měli probírat na všech školách. Pokud to neuděláme, ujede nám vlak. Už teď se divím, co všechno děti kvůli sledovanosti na YouTube udělají a neuvědomují si následky. To se jim snažím ukázat a vysvětlit," objasňuje Petr, kterého práce ve škole těší. Říká, že by někde možná jako IT specialista dostal víc peněz, ale on má radost, že se může podílet na formování další generace.

Petrovo přání školákům: „Přál bych dětem, aby si uvědomily, že není důležité, jak vypadají nebo jaký telefon mají v kapse, ale to, jak se chovají a co udělají pro ostatní. A taky aby se hodně smály, protože s úsměvem jde všechno líp."

„Škola mě baví, protože práce s dětmi je každý den jiná."